

[Handelsministeren.]

de af Flertallet fremsatte Udtalelser i Betænkningen, Udtalelser, der er formet som en Henstilling til Ministeren. Jeg vil dog her udtrykkeligt gøre opmærksom paa, at de danske Sukkerfabrikker ikke endnu har givet Tilslutning til en Forhøjelse af Melisprisen af $\frac{1}{2}$ Ø. pr. kg, saaledes at den altsaa vil komme op paa $32\frac{1}{2}$ Ø. pr. Kilo; men jeg antager, at de danske Sukkerfabrikker vil tiltræde Forhøjelsen, navnlig da den jo bliver ledsaget af en Forhøjelse fra 36 til 37 Ø. af den højeste Pris.

Det udtales i Betænkningen, at man skulde se at faa en Ordning af Fragtspørgsmaalet, derigennem at man tillod, at der blev taget en $\frac{1}{2}$ Ø. mere pr. Kilo af Sukkeret. Selve Fragtspørgsmaalet er ikke blevet rejst under nogen Forhandling med mig, hverken af Roedyrkerne eller af Sukkerfabrikkerne. Spørgsmaalet er meget vanskeligt; jeg er vidende om, at det under tidligere Tidens Forhandlinger mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne har voldt store Vanskeligheder at naa til en Overenskomst herom. Jeg skal imidlertid gerne gøre et Forsøg paa at bringe en ny Forhandling i Stand, men jeg kan jo ikke vide noget bestemt om, hvorvidt det vil være muligt at naa et tilfredsstillende Resultat. Interessen for Fragtspørgsmaalet er jo forskellig hos de forskellige Roedyrkere, efter som de bor nær ved Fabrikkerne eller længere borte fra dem.

Udvalgsmindretallets Ændringsforslag kan jeg ikke tiltræde, og jeg maa anbefale at stemme mod dem, men jeg noterer med Tilfredshed — med megen Tilfredshed, kan jeg sige —, at Venstre i Betænkningen udtrykkeligt siger, at Venstre har fuld Forstaaelse af den Betydning, det vil have, at vi her i Landet kan producere største Parten af vort Sukkerforbrug og saaledes undgaa en større Import under den nuværende Valutasituation. Jeg siger, jeg har læst denne Udtalelse med stor Tilfredshed, og jeg udtaler Haabet om, at man herefter kan vente, at Venstre vil afstaa fra den politiske Agitation, som det med saa stor Voldsomhed har ført i de senere Aar imod Statens Medvirken for at sikre Sukkerproduktionen, og jeg vil udtale Forventningen om, at Venstre herefter alene vil holde sig til de rent saglige Betragtninger over, paa hvilken Maade Staten kan træde hjælpende til for at opretholde den Produktion, her er Tale om.

Men Venstres Ændringsforslag kan jeg, som sagt, ikke tiltræde. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger desangaaende —

udførige Betragtninger er jo allerede gjort gældende. Venstres Forslag synes mig saglig set saa svagt underbygget, at jeg egentlig ikke rigtig forstaaer, at et Parti som Venstre vil hæfte for det. Dette gælder i første Linie § 1. Jeg kan ikke se rettere end, at Venstre her gør et kolossalt Overbud, stiller Penge til Raadighed til Opretholdelse af Sukkerroedyrkningen, langt ud over hvad der er rimeligt — det er et Overbudsforslag.

Efter dette Forslag gøres den indenlandske Sukkerafgift bevægelig op og ned fra en Pris af 38 Ø. pr. kg Melis. Den højeste indenlandske Afgift er jo 5,7 Ø., og denne Højsteafgift skal erlægges uafkortet, naar Melisprisen er 38 Ø., men allerede ved et Fald ned til 37 Ø. falder den indenlandske Afgift til 5,3, altsaa med 0,4 Ø., og fremdeles med 0,4 Ø. for hver Øre, Prisen daler, indtil man naar ned til 1,7 Ø. i Afgift, og denne Afgift skal betales, uanset hvor lav Sukkerprisen bliver. Der er altsaa en Skala fra 38 til 28 Ø. pr. kg Melis for denne Afgift. Saa er der ogsaa en Skala opefter, som allerede sagt af andre Talere, af en noget anden Karakter. Stiger Melisprisen over 38 Ø. pr. kg, forhøjes Afgiften med 0,3 Ø. for hver Øres Stigning, indtil Afgiften naar en Højde af 7,5 Ø. Der bliver altsaa en Skala her mellem 38 og 44 Ø.

Man kan vel nok sige, at det Ændringsforslag, som Venstre her har stillet, er bygget op paa et Princip; men sagligt set er Princippet anvendt paa en saa ejendommelig Maade, at jeg i hvert Fald er ude af Stand til at forstaa Hensigten dermed. Der er nemlig ingen som helst Fornødenhed for at yde Statshjælp til at holde Sukkerproduktionen i Gang her i vort Land, naar Melisprisen er 37 Ø.

Der er aldrig overfor mig under de Forhandlinger, jeg nu gennem flere Aar har ført — det er nu fjerde Aar, jeg fører disse Forhandlinger med Sukkerroedyrkerne —, fra Sukkerroedyrkernes Side blevet stillet blot saa meget som Antydning af Forslag eller Krav om, at der skulde ydes Tilskud under nogen som helst Form fra Statens Side, naar man kom op paa Melispriser af den Højde, her er Tale om, 37 Ø.; og Venstre kan ogsaa af den Omstændighed, at Roedyrkerne har tiltraadt en Ordning, hvorved Prisen er 32 Ø., se, at det er ganske urimeligt at stille Forslag om, at der af Statens Midler skal ydes Tilskud til Roedyrkerne helt op til en Melispris af 37 Ø. Jeg forstaaer overhovedet ikke, hvorledes Venstre er kommet paa de Tanker, at det skulde være forbundet